

ΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΤΟΥ ΡΑΚΤΙΒΑΝ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν 14ην τρέχοντος μετὰ πάσης σεμνότητος καὶ προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου μητροπολίτου μας ἐτελέσθη ἐν τῷ Ιερῷ ναῷ τοῦ Ἅγιου Ἀντωνίου, τὸ κατ' ἄτος τελούμενον μηνηστύσυνον ὑπὲρ ἀναπονεώς τῆς ψυχῆς τοῦ μεγάλου εὐεργέτου τῶν ἐκπαιδευτηρίων τῆς πόλεως μας Ἀγιατρίου Ρακτιβάν, μεθ' ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις στεφάνου ἐπὶ τῆς ἐν τῷ πειρόλῳ τῆς Μητροπόλεως εὑρισκομένης ἀγαλματίνης προτομῆς αὐτοῦ ἐκφωνηθείσης συγκανήτικῆς προσοσλαΐας ὑπὸ τοῦ μικροῦ μαθητοῦ Σωκρ. Βλαζογιάννη.

Αρίστα Βεραμάς Ἀθηναὶ

Αριθμ. Κεφαλαίου 21957 Δ Αυτηνας
1926 Βασιλικής 2
Γενγορίω Ρακτιβάνα

Τελέσαντες χθὲς πάνδημον μνημόσυνον ἀ-
κούσαις τὸν θεόν.

ειμινήστου πατρὸς ἐδεήθημεν ὑπὲρ ὑγείας τέ-
κνων.

† δ Βεροίας Σωφρόνιος Op

Σεβασμιώτατον

Μητροπολίτην Κύριον Σωφρόνιον
Βέροιαν
Παρακαλῶ εὐαρεστοῦμενος δεχθῆτε μετὰ
κοινότητος θεομοτάτας εὐγαιοισίας ἀδελφῶν

μον καὶ εἰσὶ ἐπὶ ταῖς μημεούσιν παῖς καὶ δεῖπνοι υπὲρ ήμῶν ἐπικαλούνται.

Υπέτερην εἰλογίαν.

Οἱ μὲν ιαροὶ ὅτι εἶνε πάντοτε ἀσ-
βεῖς δὲν ἐσεβάσθησαν καὶ τὴν παρου-
σίαν τοῦ Μητροπολίτου, ἐν τῷ μνημο-
σύνῳ τοῦ ἀειμνήστον Ραχτιβάν, δοτις

αποτελεῖ ἐντῇ περιφερείᾳ
καὶ συναντήσεις καὶ

φωμά της υρησκείας και της γλωσσής,
καὶ τὴν καυστηρὰν μάστιγα κατὰ παν-
τὸς μῆ σεβισμένου τοὺς τύπους καὶ τοὺς
κανόνας τῆς ἡμετῆς καὶ τῆς δικαιοσύ-
νης. Οἱ Μητροπολῖται Βεροίας δὲν εί-
ναι μέγον κληρικὸς ἐπὶ τῶν δλίγον τῆς
ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ ἐπιστήμων βαθὺς
τῆς αιδενώγωνικῆς δοσού δλίγον ἐν Ἐλ-
λάδι, καὶ ἡ κοινὴ γνῶμη ἀπαιτεῖ σεβα-
σμὸν πρὸς τὸ ἄτομόν του, παντοῦ καὶ
λάντεται.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣ

卷之三

περὶ τὸ πέντεμον ἔμβαθυσιν τῆς σχετικῶν ἀνατολῆς μαστίζεις καὶ τῆς τοιεὐτῆς τοῦ συλλάρου, ὃ «λέγεται ἀλεξανδρία» περιθυμέστερα παραχωρήθεισαν ἢ οὐρανοῖς παροχοῦσεν διετή πλατείας τοῦ Ἀραβούσην περδόν τὸν «Ἀγρίνιον». Ανεύοντος, ὁ συνωμετόπος ήτο φιλερός. «Ο απέντος δράμας αδύνατον νὰ συμπερι λάβῃ τὸ πλήθος. Ή συγκρινοῖς δύονταί εἰναι ἐπειδή τοιούτος ἀπό τοὺς διάφορους τῶν παραπλήσιων δύονταί εἰναι ἀριθμοίς. Μεταμεγείσθεντος ἐπιβλητικότητος δικλιδούσα η αυτοδελτα προ τῆς ἀρχοῦς ἡ τὰ μαστήματα ἥταν περὶ πολλοῦ ικανά, ἀριθμούσαν εἰς τὴν ἑκατόνταν τοῦ Ἀγρίνου Ἀττωνίου ἕνθα ἐγάλη η γενεῷσις αποκούσθη. Επειδὲ σεβταιμιώτατος Μη φοιτοῦσθε δέ της τετρανευσθέντον τομογράφων πειραλληλίας τὸν Τούρκον τοδι τὸν Ἐθνικὸν Ἐλληναν ὑπάλληλον τονεύεταιρον εἰς τὸ ἐναγροῦλον οὐταν τὸν τερψιν ἵηδε, ἀγάπατος μὲν ἀποτελεῖσθαις, Μετό τὴν ἐπώνυμα αποκούσθηται ἥξεται η ἐνελνητας περὶ τὸ γενοτοπετόν. Επειδὲ ἄμα τῇ ἀρίστῃ ἐπιβλητική μη καὶ ομηρή ἔγεντο η ταρή τῶν θυμάτων τοιταν τοῦ καθήκοντος. Κλεπτεδηπανα πεέφανοι έν μέροσι τοῦ Ταΐλον τοῦ πεζοστοι τοῦ τοῦ Ταΐλον μεταναστῶν τοῦ Ταΐλον καὶ τῆς Ἐρεβεις καὶ τῆς Υποδομοθεως Χωρο μάλιης Βερρούσης. Πρὸ τῶν τεομαρέντων τάσσων αγωγαδώντες τάντες ηγήκοτο εἰς τοὺς συνεργεῶς δοκορυθνέατας γελάν έμαρταν καὶ αἰωνίαν τὴν μνήμην των παιδιηστού δέ τούς πάτασσον μετασύντητον εὐνομούσαν σύνοντος τὴν συλλήψην των καὶ τῇ ἀρμόδιουσαν τιμωρίαν των.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολ

μας ο. Σωφρόνιος ἐμφορούμενος πά-
τοι ὑπ' ἄγνων Εὐνικῶν αἰσθημάτοις
καθ' ὃι ἐσφυρηλατήμη μέσα εἰς τοὺς
κινδύνους καὶ τὰς στερήσεις τοῦ Μα-
κεδονικοῦ ἀγῶνος ἐβρούντο φωνῆσις προ-
τοῦ ἀγάλματος τὴν ἀιδήπτον Δ. Ραχτ-
βάν κατὰ τὴν ἀπαγγελίαν τοῦ μαθητοῦ
τοῦ Α! Ἀράγενων Θ. Τσιράκογλου δ-
δὲν ἀνέχεται πλέον τὴν μαλλιαρή-
γλωσσαν καὶ ἀπέρχεται.

ἀμφιπνήση πλέον τοὺς θιθύνοντας καὶ τοὺς δυστυχεῖς γονεῖς τοὺς ὑδροκόπους διὰ τὴν πρόσοδον καὶ τὴν ἐλληνικὴν διαπαιδαγώγησιν τῶν τέκνων τῶν οἰτινές ὑφιστάμενοι μυρίας στερεοῖς μετ' ἔξαιρετούς υἱίφεως ἀντικρυπτῶν τὰ τέκνα των νὰ διδάσκωνται τὴν γλῶσσαν τῶν νητοφόρων καὶ τῆς κατωιάτης τάξεως ήτις καὶ αὐτῇ παρ' ὅλας τὰ κοινωνικὰ δυσχερείας πρόσπαθει νέες γενείση τὴν γλώσσαν της: *Εργασία*

'Εάν τὰ πνεύματα, οἱ τόνοι, τὰ συντακτικά, αἱ γραμματικαὶ Κοιλεῖτουργοὶ

άποτελούν πρόχωμα εἰς τὰς γνώσεις σας, παραιτηθῆτε διὰ νὰ ἔλθουν ἀλλοί κανόνεροι σας, ἀλλὰ προκειμένου να διδάσκητε τὴν μαθησαρήν γλῶσσαν προτιμότερον εἶναι νὰ κλείσουν τοιαῦτα ἔκπαιδευτήρια ἀγνοούμενα πρὸ τῶν προορισμόν των. **29η 1926**
• Αμερικής